

(1) תתן אמת ליעקב. (אמת זה הקדוש ברוך הוא) והכל אחד. ומשום כך זרע אמת ודאי.

אמר לו רבי יודאי, ברוך הרחמן ששלחני לכאן. ברוך הרחמן, שהרי דבר זה שמעתי מפיך. בכה רבי יודאי. אמר לו רבי שמעון, למה בכית? אמר לו, בכיתי, שאמרתני אוי לאותם בני העולם שדרכיהם כבהמות ולא יודעים ולא מסתכלים, שטוב להם שלא נבראו. אוי לעולם כשיצא מורנו ממנו, שמי יכול לגלות סודות, ומי יודע אותם, ומי יסתכל בדרכי התורה?

אמר לו, חייך, אין עולם אלא לאותם חברים שמשתדלים בתורה ויודעים נסתרות התורה. ודאי באמת גזרו החברים על עמי הארצות שמשיחיתים דרכם ולא יודעים בין ימין לשמאל, שהרי הם כבהמות שנאה לעשות בהם דין אפלו ביום הכפורים. ועל בנייהם פתוב (הושע ב) פי בני זנונים המה. בני זנונים ממש.

אמר לו, רבי, פסוק זה צריך להתישב בדרכו. כתוב ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אמן לו. אמן להם הנה צריך להיות! מה זה אמן לו?

אמר לו, בא וראה, ונתתי להם בביתי, מה זה בביתי? כמו שנאמר (במדבר יב) בכל ביתי נאמן הוא. (שמו של הקדוש ברוך הוא נקרא בית) ובחומתי, כמו שנאמר (ישעיה סב) על חומתיך ירושלם הפקדתי שמרים. יד ושם, כלומר, שיצאו נשמות קדושות ממקום זה. ואותה יד, חלק השלמות, טוב מלא מבנים ומבנות. שם עולם אמן לו, לאותו חלק שלם, אשר

(1) תתן אמת ליעקב. (אמת דא קדשא ברוך הוא) וכלא חד. ובגיני כן, זרע אמת ודאי.

אמר ליה ר' יודאי, ברוך רחמנא דשדרני הכא, ברוך רחמנא, דהא מלה דא שמענא מפומך. בכה רבי יודאי. אמר ליה ר' שמעון, אמאי קא בכית. אמר ליה, בכינא, דאמינא דווי לאינון בני עלמא, דארחיהון כבעירי, ולא ידעי ולא מסתפלי, דטב לון דלא אתבריאוו. ווי לעלמא כד יפוק מר מגייה, דמאן יכיל לגלאה רזין, ומאן ינדע לון, ומאן יסתפל בארחי אורייתא.

אמר ליה, חייך, לית עלמא אלא לאינון חבריאי, דמשתדלי באורייתא וידעין סתימי אורייתא. ודאי בקשוט גזרו חבריאי על עמא דארעא, דמחבלין ארחייהו, ולא ידעין בין ימינא לשמאלא, דהא אינון כבעירי, דיאות למעבד בהו דינא, אפילו ביום הכפורים. ועל בנייהו כתיב, (הושע ב) פי בני זנונים המה, בני זנונים ממש.

אמר ליה, ר', האי קרא בעי לאתישבא בארחוי. פתיב (ישעיה נז) ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אמן לו. אמן להם מיבעי ליה, מהו אמן לו.

אמר ליה, תא חזי, ונתתי להם בביתי, מהו ביתי. פמה דאת אמר (במדבר יב)

בכל ביתי נאמן הוא. (שמו קדושא ברוך הוא אקרי בית) ובחומותי, פמה דאת אמר (ישעיה סב) על חומתיך ירושלם הפקדתי שומרים יד ושם, כלומר דישלפון נשמתין קדישין מדוכתא דא. והוא יד, חולק באשלמותא. טב, מליא מבנין ומבנותן. שם עולם אמן לו, לההוא חולק שלים. אשר לא יפרת לדרי דרין. דבר אחר אמן לו לההוא

דבר אחר אמן לו לההוא